

יחס אישי

בן יחיד

"לפיכך נברא האדם יחיד, שחייב אדם לומר בשבילי נברא העולם". האדם "נברא יחיד", ולכן כל אחד צריך להיות יחיד בעניין מסוים.

דבר זה מהווה צורך הכרחי גם לילד. יש לתת לילד את ההרגשה שהוא יחיד, וליצור מצב, לזמן מה, שבו הכול מתעניינים בו ורוצים בטובתו. והזדמנויות רבות יש בחיי הבית, בהן הכול יקשיבו ויתעניינו בילד אחד.

ילד שהצליח באופן מיוחד במבחן שעמל קשות על הכנתו, ייהפך למרכז התעניינות במשפחה; "יום הולדת" הוא הזדמנות מקובלת לתת את ההרגשה שהאדם הוא יחיד, ו"יש לו שעה", בהם הכל עסוקים בהנאתו ובשמחתו.

(הרב שלנר / אוהל יעקב ולא, עמ' 82)

כל ילד ראוי שיקבל מפעם לפעם יחס של בן יחיד.

הורים המבינים את המשמעות העמוקה של הדבר, ימצאו אין ספור אופנים ליישום, כגון יציאה לטיול קצר עם הילד לבדו, להקדיש לכל ילד פינה פרטית שלו, חלק בארון או כיוצא בזה. כך ירגיש הילד כי הוריו מבינים את המיוחד שבו, ומתייחסים אליו בכבוד.

בחירת מקום הלימוד תיעשה בהתאם אליו, ולא דווקא לפי מה שהתאים לאחיו. כמו כן, מותר לתת מדי פעם לילד מתנה סמלית שאינה תלויה בדבר, לא כתמורה להישגים או ליום הולדתו, אלא פשוט מפני שאוהבים ומעריכים אותו כמו שהוא.

המתנה החשובה ביותר היא הזמן. יקדישו ההורים זמן מסוים עבור כל ילד בפני עצמו, לשבת עימו ולבנות אותו לפי צרכיו.

(הרב יצחק לורנץ שליט"א / בית המידות, עמ' 235 - 236)

שיחה חינוכית

כשהילד רואה שהוריו מכבים את מכשיר התקשורת שלהם וכל כולם פנויים אליו, הוא חש בליבו את הקרבה והחשיבות שהם מייחסים לו. דבר זה נוסך בו חום ומעצים את חשיבותו העצמית.

אין צריך לומר שיש להיזהר כי בעת שמעניקים לילד או לילדה תשומת לב, אין לדבר בטלפון באמצע, ולא להתפנות לעסקים אחרים, חשובים פחות. אין ספק שכשרואים הבנים והבנות שההורים מניחים בצד את כל העיסוקים ואומרים לילדים: "עכשיו כולנו אוזן לשמוע את מה שאתם מספרים", זה חשוב ומועיל יותר מעשרות שיחות חינוכיות.

(מתוך דברי הרב אהרון טויסיג שליט"א / קובץ "לשמור על הפיקדון", עמ' 46 - 47)

הרבנית אלישבע שכטר ע"ה הרבתה לשוחח עם ילדיה. לא אחת אמרה: "אם שהולכת עם ילדי ואינה משוחחת איתם, אינה יודעת מה היא מפסידה..."

היא ניסתה לנצל כל רגע אפשרי לשיחות עם הילדים. בעת תליית כביסה, הדחת כלים, ארגון הארוחה או סידור הבית - הייתה משוחחת עם כל ילד לפי דרכו, שומעת את אשר בליבו ומעשירה את מחשבתו בפניני חכמה ובנושאים מעניינים.

(אשת חיל / על הרבנית אלישבע שכטר ע"ה, עמ' 22)

בית חם

דרכו של האוהב - לדאוג לאהובו ולהתעניין תדיר במצבו.

מדי יום, ולפחות מדי מספר ימים, נקדיש דקות אחדות להאזנה לילד.

נתעניין מה עבר עליו היום בגן או בבית הספר, אולם אם נבחין שהילד "מצוברח", לא נלחץ עליו לספר ולא נחקור אותו, רק ניתן לו את האפשרות לשפוך את ליבו.

נראה לו שיש לצידו אוזן קשבת, שכל הזמן של אבא או של אמא עומדים לרשותו כדי לשמוע את חוויותיו ואת התנסויותיו, לברר מה אכל, והאם שבע, האם לא קרה משהו חריג או מצער, כיצד מסתדר הוא עם המורה ועם חבריו לכיתה.

חשוב מאוד לא לגלות התעניינות רק בצרכיו החיצוניים, אלא לגלות עניין אמיתי במצב רוחו ובהרגשתו - האם נהנה, ואם לא השתעמם.

המטרה היא שהילד יחוש שהוריו מתעניינים בכל הקורה אותו, ולא מתוך סקרנות אלא מתוך אכפתיות אמיתית.

הם האוהבים הקרובים אליו ביותר, הם השמחים בכל שמחותיו, בהישגיו בכל תחום, והם השותפים לו בכל כישלון או אי נעימות מתוך מעורבות אישית וידידותית. הם המרגיעים, המנחמים והמעודדים.

נחוץ מאוד לילד לדעת בבירור, שהוריו דואגים לו ואוהבים אותו, כך שידע ויחוש כי המקום שבו לעולם לא יהיה לבדו - הוא ביתו החם!

(הרב קלאקין / ביני לבני ח"א, עמ' 76)